

NICOLAI COPERNICI

rit pars una, scr. VIII. secūda VII. hoc est medietas lineæ BF , ea
 tenus cōmutatiōis motus, id est, uisus nostri ad stellę mediocrē
 motū colligit̃ p̃tis unius, & est EF recta, ut sit tota EB taliū pt. III
 scr. XVI. secūd. XIII. & sub ipsis BEF cōprehēsum rectangulū
 tōidē pt. III. scr. XVI. secūd. XIII. Demōstrauimus aut̃, q̃ D
 A , q̃ ex cētro orbis sit 6580, q̃liū est DE , 10000. Sed q̃liū DE fuerit
 60, erit ad talium 39.29. & tota AB ad EC , sicut 99.29 ad 20.31. &
 sub ipsis cōprehēsum rectangulū 2041.4, cui intelligit̃ æq̃le q̃d
 sub BEF . Quæ igit̃ ex parabola p̃creant̃, facta inq̃z diuisiōe ip̃s
 for̃ 2041.4, p̃ 3.16.14. p̃ueniūt nobis 624.4. & lat̃ eius 24.58.
 52, q̃d est EF in p̃tibus, q̃bus p̃ponebat̃ 60. DE , q̃liū autē fuerit
 10000, erit ipsa EF , 4163, q̃liū est etiā DF , 6580. Trianguli igit̃ DEF
 F dator̃ laterū, habebimus DEF angulū pt. XXVII. scr. XV. q̃ an
 gulus est regressiōis sideris, & angulū CDF anomalix cōmuta
 tiōis pt. XVI. scr. L. Cū igit̃ ad primā stationē sidus apparuerit
 in BF linea, & ipsa stella acronyctus in EC , si neq̃z cōz moueretur
 stella in cōsequētia, ip̃s CF circūferētia pt. XVI. scr. L. cōprehē
 derēt regressiōis p̃tes inuētas XXVII. scr. XV. sub AEF angulo,
 sed penes expositā rationē uelocitatis stellæ ad uelocitatē uisus
 respōdēt ipsis anomalix cōmutatiōis sectiōibus XVI. L. lōgitu
 dinis stellæ pt. XIX. VI. XXXIX, ferē, q̃bus ablatis à XXVII. XV
 relinquunt̃ ab altera stationū ad acronycton p̃tes VIII. scr. VIII.
 & dies XXXVI. s. ferē, sub q̃bus p̃tes illæ lōgitudinis cōficiunt̃
 XIX. VI. XXXIX, ac deinde totā regressiōem pt. XVI. XVI. sub
 diebus LXXIII. Hæc in lōgitudinib̃ eccētri medijs, q̃ similit̃ in
 alijs locis demōstrant̃, sed adhibita stellę discreta semp̃ uelocita
 te p̃t locus ip̃s dederit, ut diximus. Proinde & in Saturno, Io
 ue, Marte, patet idē demōstratiōis modus, nec minus in Vene
 re & Mercurio, dūmodo p̃ stella uisum, & p̃ uisu stellā capia
 mus: accidūt nimirū cōuersa hæc in orbibus, q̃ terra ambiunt̃,
 ab his q̃ terrā ambiūt, & idcirco ne eādē cātilenā itentidē repeta
 mus, ista sufficiāt. Verūt̃ cū nō paruā afferat difficultatē uaria
 bilis illæ stellæ motus secūdū uisum & stationū ambiguitatē, à
 q̃bus neutiq̃z releuat nos Apoloniū assumptū. Haud scio, si non
 meli⁹ fecerit aliqs simplicit̃ & de p̃ximo loco ingrēdo statiōes,
 eo modo q̃ acronycti sideris ad lineā medijs motus Solis ingri
 mus cōiunctiōē, siue q̃rūlibet siderū coitū ex numeris motuū
 notis eos cōiungētes, q̃d relinq̃mus cuiuslibet placito.

Finis quinti libri Reuolutionum.